

slag komme til at betale henholdsvis 9 Kr. 60 Øre og 400 Kr., men efter Loven om Statsindkomstskatten er deres Skat henholdsvis 2 Kr. 60 Øre og 286 Kr. I første Tilfælde er Forholdet som 1:42, i det sidste som 1:110. Statsindkomstskatten er altsaa stigende, ikke saa lidt stærkere ved Hjælp af Fradragsreglerne. Man vil deraf se, at Fradragsreglerne spille en betydelig Rolle, og der kan derfor nok være nogen Grund til at tage dette Forhold under Overvejelse her.

Om man har ramt det rette ved at forhøje den udfundne Indtægt med 15 pCt. for ugifte Personer, der ikke have Børn at forsørge, er jeg ikke helt sikker paa. For en ugift Person med en Indtægt af 100,000 Kr. bliver det altsaa et Tillæg til Indtægten af 15,000 Kr., hvilket med en Skatteprocent af 5,6 bliver 840 Kr. Dette Beløb vil man kunne spare enten ved at gifte sig eller ved at overtage et Barn i Pleje. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man der er gaaet noget for vidt. Det vil jo sige det samme som, at Skatteindtægten bliver nedsat med 15,000 Kr., fordi vedkommende har et enkelt Barn, hvorimod der ingen Forskel gøres paa denne og en anden, der har 10 Børn, Jeg tror, at det Spillerum er for stort.

At der indføres Formueskat til Kommunen, anser jeg for meget heldigt. Den her foreslaaede Skat er ganske vist noget lav, og Tillægene ville, som Regel, ikke blive saa store som de Tillæg, der benyttes i Landkommunerne, og ikke nær saa store som for Statskattens Vedkommende. Den Grænse, der er sat i § 7 ved de 20,000 Kr., forekommer mig noget høj. Formuer paa 10—15,000 Kr. have vi ude paa Landet ikke Raad til at unddrage Skat. Er det enlige Personer indenfor vor Kommune, der eje saadanne Formuer, bliver Skatten henholdsvis 6 og 15 Kr., og der er uden Tvivl Kommuner, hvor den bliver dobbelt saa stor. At sikre Indtægter som Pensioner og pensionsgivende Indkomster ej heller herefter belægges med Ekstraskat, bidrager sit til, at København vedvarende bliver et Skattely for de paa-gældende Mennesker.

Bestemmelsen i § 21 om, at der ogsaa i København skal udarbejdes Valg-lister hvert Aar, tiltaler mig ikke. Jeg vilde meget hellere have denne Bestem-melse slettet for Landkommunernes Vedkommende. Efter Bestemmelsen i nær-værende Lovforslag § 21, 1ste Stykke, vil Kommunalbestyrelsen i Løbet af 8 Aar kunne forhøje Udskrivningsbeløbet til over

det dobbelte, saa at det vil blive forholdsvis meget sjældent, at der skal andrages om Tilladelse til yderligere Forhøjelse af Skattepaalæget. Og naar det saa endelig en Gang sker, maa Valglisten være i Orden, medmindre Tilladelsen begæres saa tidligt, at der, saafremt den afslaaes, bliver god Tid til at udarbejde en Valgliste. At lave Valglisten hvert Aar er baade tids-spildende og bekosteligt; og Nyttens deraf kan jeg umulig indse, navnlig ikke for Landets Vedkommende.

Med disse Bemærkninger vil jeg gerne anbefale Lovforslaget i Haab om, at der kan opnaas et godt Resultat. Det er jo Meningen med det at søge netop at lægge Skatten efter Skatteevnen, og det er et Formaal, jeg gerne vil yde al den Støtte, jeg formaar.

Bramsen: Forinden jeg gaar over til at omtale det foreliggende Forslag, tror jeg, at nogle Oplysninger om Københavns Kommunes Udvikling i økonomisk Henseende ere nødvendige.

I Tiden fra 1880, det Tidspunkt, da Indtægtsskatteprocenten naaede det den Gang ved Loven tilladte Maksimum, nemlig 3 pCt., og indtil 1899 inkl. gik alt saare godt. Hvert Aar bragte ikke blot Balance i Regnskabet, men et, ofte betydeligt, Overskud. Dette Overskud henlagdes til Beholdningen, og paa den Maade blev der i de nævnte Aar henlagt henved 9 Millioner, gennemsnitlig altsaa 450,000 Kr. aarlig. I 1899 var Indtægten 12,4 Millioner og Udgiften 12,2. Det er det sidste Overskudsaar; der henlagdes altsaa den Gang 200,000 Kr. Men fra Aaret 1900 forandrer Billedet sig ganske baade paa Indtægts- og Udgiftssiden. Det sidst forelagte Regnskab — altsaa ikke Budget — for 1908—09 viser en Indtægt paa 26,6 Millioner og en Udgift paa 28,9 Millioner. Der er en Underbalance paa 2,3 Millioner. Og lægger jeg dertil Underbalancen i de forudgaaende 8 Aar, som ogsaa alle gav Underskud, bliver der et samlet Underskud paa 9 Mill. Kr., eller gennemsnitlig 1 Mill. Kr. om Aaret.

Man forundres nu over Indtægtsstigningen i de 9 Aar. Skatter og Afgifter ere stegne fra 8,8 til 14,8 Millioner og andre Indtægter fra 3,6 til 11,8 Mill. Kr. Fra de 12,4 Millioner, som Indtægten var i 1899, er man i det sidste Regnskabsaar kommen op til en Indtægt af 26,6 Millioner. Men endnu mere studser man over Ud-gifternes Stigning. Fra det forholdsvis beskedne Beløb, 12,2 Millioner i 1899, er